

Nr 131.

Av herr Nilsson, Nils Anton, om stuteriöverstyrelsens indragning och ersättande med en byrå i lantbruksstyrelsen.

För åstadkommande av största möjliga sparsamhet på skilda områden inom statsförvaltningen hava vissa åtgärder i sådant syfte vidtagits, där så befunnits lämpligt och där sådant utan förfång för det allmännas bästa kunnat ske. Det finnes givetvis dock ännu åtskilliga områden, där de, som vilja hushålla med statens medel, kunna finna god användning för sina omsorger i detta avseende. Sålunda har det inom intresserade kretsar sedan någon tid dryftats spørsmålet om kungl. stuteriöverstyrelsens indragning och dess ersättande t. ex. med en byrå inom kungl. lantbruksstyrelsen. Visserligen skulle det belopp, som härigenom komme att inbesparas, bliva jämförelsevis obetydligt, men det är ju en känd sak, att »den som icke spar öret, får aldrig kronan». Vi ha sålunda tagit saken under noggrant överbäggande och funnit, att ovannämnda åtgärd mycket väl låter förena sig med en fortsatt god omvårdnad från statsmakternas sida om den svenska såväl varmblodiga som kallblodiga hästaveln. Alla hithörande spörsmål hava beaktats. Sålunda har jämväl till prövning upptagits frågan om skiljande av den varmblodiga och kallblodiga aveln och den senares skötande av en särskild byrådirektör eller statskonsulent i hästavel i lantbruksbyrån. Omsorgen om den varmblodiga aveln skulle då helt övertagas av armén. Den alltmer överhandtagande automobilismen skulle nämligen, menar man, göra allt annat bruk än det rent militära av varmblodiga hästar överflödigt. Vi hava emellertid icke funnit ett sådant särskiljande vare sig tilltalande eller för landets hästavel nyttigt, varför vi helt övergivit denna utväg. Återstår alltså inordnandet av omhänderhavandet av hästaveln i sin helhet antingen som en avdelning med en byrådirektör inom lantbruksbyrån eller som en mera självständig byrå med en byråchef i lantbruksstyrelsen. I det senare fallet blir givetvis den kostnadsökning, som för lantbruksstyrelsens vidkommande blir en given följd, något större och sålunda den besparing man åstadkommer för staten något litet mindre. Vi hava dock funnit denna väg lättare framkomlig, mera tilltalande och framförallt mera förenlig med en god omsorg om den svenska hästavelns fortsatta framtida utveckling. Huruvida eu sådan skall bliva möjlig beror på detta som på så många andra områden på, om man kan lyckas att som byråchef förvärva den rätte mannen. Att han icke tvunget skulle behöva vara jordbrukskunnig är för oss klart. Vi förutsätta nämligen, att platsen som chef för kungl. lantbruksstyrelsen allt

framgent kommer att beklädas med en på jordbrukets områden sakkunnig man. Då vi nu också såsom chef för statsstuteriet och hingstdepån vid Flyinge hava en kunnig jordbrukare, så torde utan tvekan nämnda befattning, om den kommer till stånd, kunna beklädas med en icke jordbrukskunnig person med i övrigt bästa möjliga kunskaper, omdöme, förmåga och erfarenhet på hithörande områden. Härigenom skulle, så vitt vi förstå, icke endast den kallblodiga hästaveln kunna i byråchefen påräkna en god målsmän, utan även arméns krav på ett gott remontmaterial bliva i största möjliga mån tillgodosett.

Vi förutsätta såsom självklart, att ovannämnda förändringar icke vidtagas, förrän den nuvarande innehavaren av chefsbefattningen i kungl. stuteriöverstyrelsen träder tillbaka.

Det belopp, som genom här ovan skisserade förändringar skulle komma att inbesparas, blir ju, som ovan nämnts, icke betydande, när stuteriöverstyrelsen är ett litet och följaktligen billigt verk. Härvid kommer det an på hur en sådan byrå eller avdelning i lantbruksbyrån kommer att organiseras. Det inbesparade beloppet torde under alla omständigheter komma att uppgå till 12,000 kr. årligen.

Med hänvisning till vad sålunda anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning angående indragning av kungl. stuteriöverstyrelsen och dess ersättande med en byrå i kungl. lantbruksstyrelsen.

Stockholm den 22 januari 1925.

Nils Ant. Nilsson.
